

Antek Sojka, Po Niebie...

po niebie
nie oddamy już siebie
będziemy na zawsze już trwać
to chyba nie sen

po niebie
nie damy tu wyjść
trudno będzie wstać

po niebie
nie ma nas
dla wszystkich ludzi
rozkoszy nie odchodź daleko
o nie o nie
niech płonie, płonie, płonie
niech płonie, płonie, płonie

spojrzenie
zobacz cały się kruszę
i nikt nie wyznałby tak smaków i barw
dotknięcie
wulkany i rzeki krzyczą
by zatrzymać czas

kochanie, słyszysz sum
wśród skrawków nieba
ptaki szybują łagodnie
o tak, tak, tak
i płonie, płonie, płonie
i płonie, płonie, płonie